

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 129/2020
14.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Бранке Дражић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Комлен Голубовић, адвокат из ..., против тужене Opportunity banka а.д. Нови Сад, ради утврђења и стицања без основа, решавајући сукоб месне надлежности између Основног суда у Прибоју и Основног суда у Новом Саду, у седници већа одржаној дана 14.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овом спору **МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Прибоју.

Образложење

Основни суд у Прибоју се правноснажним решењем П 37/20 од 12.02.2020. године, огласио месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и одлучио да се списи након правноснажности решења доставе Основном суду у Новом Саду, као стварно и месно надлежном суду за поступање.

Основни суд у Новом Саду није прихватио своју надлежност за поступање у овој правној ствари и предмет је доставио овом суду ради решавања сукоба месне надлежности, указујући да се у конкретном случају ради о тужби ради утврђења ништавости одредбе уговора о кредиту и стицања без основа, да није реч о искључивој месној надлежности суда. Имајући у виду да, у конкретној правној ствари, тужена није изјавила приговор месне ненадлежности Основног суда у Прибоју, то по налажењу Основног суда у Новом Саду није било места да се Основни суд у Прибоју огласи месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари.

Решавајући настали сукоб месне надлежност, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова и члана 22. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је за суђење у овом спору месно надлежан Основни суд у Прибоју.

Поднетом тужбом тужилац је тражио да се утврди да је ништава и да не производи правно дејство одредба члана 1. став 8. тачка 1. Уговора о кредиту број .. од 10.04.2018. године према којој накнада и трошкови обраде кредита у износу од 19.900,00 РСД, која је фиксна и наплаћује се од износа одобреног кредита приликом пуштања кредита у течај његовим умањењем, падају на терет корисника кредита, као и да се обавезе тужена да тужиоцу на име неосновано наплаћене провизије за накнаду обраде кредитног захтева, односно стеченог без основа исплати износ од 19.900,00

динара са законском затезном каматом почев од 10.04.2018. године, као дана наплате, па све до коначне исплате. Основни суд у Прибоју се по службеној дужности огласио месно ненадлежним и уступио предмет Основном суду у Новом Саду, на основу одредби члана 65. став 1. и 3. ЗПП, имајући у виду да су странке уговором о кредиту за случај спора уговориле надлежност суда у Новом Саду, ценећи при том, а имајући у виду и чињеницу да у конкретном случају није прописана искључива месна надлежност неког суда.

Према члану 38. ЗПП, тужба се подноси суду који је опште месно надлежан ако законом није другачије прописано. Према члану 39. став 1. истог закона за суђење је опште месно надлежан суд на чијем подручју тужени има пребивалиште.

Према члану 65. став 1. ЗПП ако законом није прописана искључива месна надлежност неког суда, странке могу да се споразумеју да им у првом степену суди суд који није месно надлежан, под условом да је тај суд стварно надлежан, док је ставом 3. истог члана прописано да ће споразум из става 1. производити правно дејство само ако је састављен у писаном облику и ако се односи на одређени спор или више спорова који сви проистичу из одређеног правног односа.

У конкретном случају, поступак је инициран тужбом ради утврђења ништавости одредбе уговора о кредиту закљученог између странака, као и ради неоснованог обогаћења. Тужилац је уз тужбу доставио уговор о кредиту број .., којим је у члану 10. уговорена надлежност суда у Новом Саду за случај спора, с тим да тужена у конкретном случају није истакла приговор месне ненадлежности суда.

Одредбом члана 19. став 1. ЗПП, прописано је да ће суд по службеној дужности да се огласи месно ненадлежним ако постоји искључива месна надлежност неког другог суда најкасније у року од осам дана од дана пријема одговора на тужбу. Ставом 3. истог члана прописано је да се суд по приговору месне ненадлежности туженог може огласити месно ненадлежним у року од осам дана од дана пријема одговора на тужбу, док је ставом 4. прописано да ако се тужба не доставља на одговор, тужени може да истакне приговор месне ненадлежности најкасније на припремном рочишту, односно на првом рочишту за главну расправу ако се припремно рочиште не одржава, а пре упуштања у расправљање, о чему суд мора да одлучи у року од осам дана од дана изјављивања приговора.

По мишљењу Врховног касационог суда, када за одређене врсте спора одредбама Закона о парничном поступку није предвиђена искључива месна надлежност, а уговорена је месна надлежност неког суда, тужилац врши избор између суда који је месно надлежан према одредбама Закона о парничном поступку и суда чија је надлежност уговорена. У ситуацији када тужена страна истакне приговор месне ненадлежности, позивајући се на уговорену месну надлежност, тада се имају применити одредбе споразума парничних странака о уговореној надлежности. Међутим, како у конкретном случају тужена није истакла приговор месне ненадлежности суда, а не ради се о спору за који је предвиђена искључива месна надлежност у смислу одредби Закона о парничном поступку, то је у смислу одредбе члана 19. и 39. ЗПП, Врховни касациони суд одлучио да је за суђење месно надлежан Основни суд у Прибоју, којем суду је тужба поднета.

Из наведених разлога, на основу члана 22. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**